

[Aksel Larsen.]

får mere efter lovforslaget, eller rettere sagt sådan var det, da lovforslaget blev fremsat, men så gav jeg mig til at regne regnestykket efter.

Jeg var opmærksom på, at emissionen i fjor skete til pari på et tidspunkt, hvor børskursen på aktierne var 350. Da emissionen var sket, da de gamle aktionærer havde købt de nye 22½ mill. kr. aktier, var aktiekursen gået ned til ca. 280, altså tæt op imod 300. Det er altså, hvad man regnede med at aktierne var værd, efter at man havde lagt 22½ mill. kr. på aktiekapitalen. Det vil igen sige, at hvis man ønskede at erhverve sukkeraktier, måtte man op med et beløb på ca. tre gange parikursen, mens de gamle aktionærer havde fået de nye aktier til 1/3 af parikursen. Ja men så burde de jo, hvis der var ræson i det, ikke have 15 pct. i dividende af de nye aktier, men kun 5 pct. Det ville jo have svaret til dividenden af de gamle aktier. Så ville det se helt anderledes ud, hvis de aktionærer, der havde købt de nye aktier, ikke af disse havde fået 7½ pct. i 1962, men kun 5 pct., så ville de komme ned på et gennemsnit ikke af 10¾, men 10½ pct.

Det vil altså sige, at selv om man havde gennemført lovforslaget i dets oprindelige skikkelse, ville aktionæerne i De danske Sukkerfabrikker alligevel blive særdeles vel tilgodeset, og jeg formoder, at noget lignende er tilfældet med de andre eksempler, man har vist på aktieselskaber, hvor aktionæerne kommer til at nøjes med en lav udbytteprocent. Men så — ja, jeg har vist før brugt det udtryk: hvor længe var Adam i Paris? —

„Et ordentligt smæk til mange aktionærer. To store aktieselskaber må ned-sætte udbytteprocenterne med ca. 10 pct.“

Ja, det stod i Aktuelt søndag den 3. marts, og tirsdag den 5. marts fik vi den højtærede ministers ændringsforslag til lovforslaget om, at det skal slet ikke gå så galt, så de skal ikke være bange for, at

præsten prædiker så slemt. Den højtærede minister har med sit ændringsforslag imødekømt indvendingerne fra fondsbørsen, men jeg har ikke set noget på Aktuelt forside om, at der ikke bliver noget ordentligt smæk til mange aktionærer, for agitationen er god at have at drive videre med, selv om der ikke er noget at have den i.

Ja, man må forstå, at min kærlighed til et sådant lovforslag er meget begrænset, og jeg kan foreløbig sige, at vi absolut agter at stemme imod den højtærede ministers ændringsforslag, hvad dette angår.

Vi ser noget anderledes på lovforslaget om pris- og avancement og på det lovforslag om indseende med priser, der ikke var så forfærdelig meget værd, da det blev fremsat i oktober, men som vil blive en hel del værd, hvis de ændringsforslag, der er stillet af regeringen, nu bliver gennemført, og yderligere vil blive noget værd, hvis de ændringsforslag, vi har stillet, bliver vedtaget.

Lad mig dog tillade mig endnu en gang at efterlyse en oplysning fra den højtærede handelsminister. Ministeren sagde ved første behandling af lovforslagene om indseende med priser og ekstraordinær kontrol med priser og avancer, at socialistisk folkepartis forslag om ekstraordinær kontrol med priser og avancer ville give en så kolossal administration, at det slet ikke var til at have med at gøre.

Nu kommer han selv og skærper sit eget lovforslag, så det i mange henseender kommer til at ligne vort lovforslag — jeg sagde ikke i alle, men i mange henseender — og så vil jeg gerne have at vide, om det også er administrativt umuligt, eller om det ikke er administrativt umuligt, og hvis det er muligt at administrere lovforslaget, som det antagelig kommer til at se ud efter anden behandling, om så ministeren ikke kunne tænke sig at tage lidt af sine stærke ord fra oktober måned i sig igen.

Dernæst må jeg have lov at sige, at forarbejdet til denne anden behandling jo er så dårligt, at det næsten ingenting er værd.